

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/263/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116209813
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5116209813.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobcu: Mgr. C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX Y., zastúpeného právnym zástupcom: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners, s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 41C/162/2016-149 zo dňa 09.06.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd určil, že úverová zmluva č. 3812071203 zo dňa 16.12.2008 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvostupňového a predchádzajúceho odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Z výsledkov vykonaného dokazovania, najmä z obsahu úverovej zmluvy č. 3812071203 zo dňa 16.12.2008 mal za preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 2.655,51 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou 24,01 %, RPMN 30,09 %, priemernou hodnotou RPMN 17,05 %, celkovými nákladmi spotrebiteľa 2.890,39 Eur s lehotou splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru. Žalobca sa zaviazal úver splatiť v 84 mesačných splátkach po 71,03 Eur. Predmetnú úverovú zmluvu žalobca uzatvoril ako fyzická osoba, považoval preto za nepochybné, že je zmluvou spotrebiteľskou. Ex offio skúmal, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti ustanovené Zákonom o spotrebiteľských úveroch (zákonom č. 258/2001 Z. z. v platnom znení), pričom považoval za preukázané, že úverová zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje náležitosť vyplývajúcu z ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako i v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zákona údaj o konečnej splatnosti úveru. Na podklade tohto považoval poskytnutý úver v zmysle § 4 ods. 3 poukazovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s absenciou náležitosti vyplývajúcej z ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zákona poukázal na rozsudky Krajského súdu v Žiline 6Co/39/2017 zo dňa 26.04.2017 a sp.zn. 7Co/61/2017 zo dňa 26.04.2017, ktoré reagujú na závery vyplývajúce z rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 09.11.2016. Ohľadne určenia konečnej splatnosti úveru uviedol, že ustanovenie zmluvy, ktoré stanovovalo konečnú splatnosť úveru 84 mesiacov po poskytnutí úveru, nemožno považovať za tak určité a zrozumiteľné, aby spotrebiteľ s určitosťou, bez pochyb vedel, ktorým dňom je možné ustáliť konečnú splatnosť úveru. Ani počet splátok 84 totiž nemožno automaticky stotožňovať s konečnou splatnosťou úveru.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal nesprávnosť rozsudku prvoinštančného súdu a ním vyslovený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalobcovi poskytnutého úveru. Poukazoval na § 1 úverových zmluvných podmienok uvedených v Hlave 1. Dal do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.11.2012 sp.zn. 9Co/224/2011, rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2016 sp.zn. 3Co/344/2015, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/112/2004 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/28/2009 zo dňa 26.05.2010. K otázke naliehavosti právneho záujmu uviedol, že ani priznaním bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalobcovi poskytnutého úveru nedochádza k odvráteniu budúcich sporov medzi žalobcom a žalovaným, nakoľko zo strany žalobcu pravdepodobne bude podaná žaloba o plnenie, resp. vydanie bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že posledná splátka uhradená žalobcom bola 18.12.2015, teda pokiaľ by súd zotrval na bezúročnom a bezpoplatnom úvere, suma zaplatená žalobcom nad istinu, uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá začína plynúť, odkedy sa žalobca skutočne dozvie, že na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu došlo, by bola z veľkej časti premlčaná.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného sa stotožnil so závermi vyslovenými v napadnutom rozhodnutí prvoinštančného súdu. K otázke naliehavého právneho záujmu uviedol, že len navrhovaným určením, že úver je bezúročný a bez poplatkov, môže dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov, nakoľko do času, kým súd neurčí predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, bude žalovaná ako dodávateľ požadovať plnenie od žalobcu a žalobca zostáva v právnej neistote, že by v prípade absencie takéhoto rozhodnutia musel plniť bezdôvodné obohatenie. Žiadal preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania (podľa § 385 CSP a contrario) odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, nakoľko tieto plne korešponujú s ustálenou rozhodovacou praxou, na ktorú prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v podrobnostiach poukázal. Ani odvolací súd nemal dôvod odchyliť sa od ustálenej rozhodovacej praxe a explicitného znenia zákona č. 158/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ sa týkalo namietanej naliehavosti právneho záujmu na požadovanom určení, odvolací súd sa už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení k tejto otázke vyjadril v tom zmysle, že v predmetnom konaní je potrebné túto otázku posudzovať vzhľadom na legitímne očakávania žalobcu. Naliehavý právny záujem má spotrebiteľ vždy, ak potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov, či už v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy týkajúcej sa odplaty, alebo zo zákona vyplývajúcej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru (z rozhodnutia NS SR sp.zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009).

8. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy odvolacieho konania mu vznikli v súvislosti s podaným vyjadrením k odvolaniu žalovaného. Na podklade uvedeného odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.